

явно и властта въ лицето на приставитѣ и стражаритѣ отъ Пловдивско — и така изборътъ се *опорочи*. Св. Синодъ.... касира избора и назначи втори... Вториятъ изборъ се произведе на 29 ий януарий пакъ при силни агитации и пакъ при намѣсата на полицията....

„.....Въ пловдивския митрополитски изборъ..... „свѣтскитѣ начала“ проникнаха въ духовната ограда. Ще видимъ, дали сега Св. Синодъ нѣма да одобри онова което тѣ извършиха“.

„Ще видимъ“! Значи тука се съмняватъ Синодътъ да не изпълни своя дългъ!

Изборната система си има и лоша страна. Не казвамъ че намѣсата на полицията въ духовнитѣ работи на една Църква е знакъ че тази Църква не е „добра“, понеже често държавата гледа да се намиса въ църковнитѣ работи, и Църквата негодува, оплаква се отъ това; тѣй прави и писателятъ на горната статия. Но ако може да се хвърли съмнение върху цѣлий Синодъ, че надали ще изпълни духовната си длъжностъ, въ подобенъ случай, челоуѣкъ има право да си задава въпросътъ: Църквата която е подъ вѣдомството на такова управляюще тѣло, трѣбва ли да се нарича: „Всепрѣсвещенна“?

Като говоримъ по пловдивский изборъ, мимоходомъ нека кажемъ за избранный, какъ напълно сме увѣрени че „*нравственното учение*“ за което го упрѣкаватъ разни вѣстници — учение което можемъ поне да намѣримъ странно — и за което „Духовна пробуда“, пита: „*Истина ли е*“.¹⁾ не е освѣтъ едно частно мнѣние, въ случай че такива думи сж били дѣйствително казани. Но все пакъ самата ми-

¹⁾ „Дух. Проб. бр. III стр. 12